

Liberális agyérgörcs és a kereszténydemokrácia

2018 augusztus 02. Flag

Szöveg méret

Mentés

-
-
-

• [0](#)

4

Átlag: 4 (1 szavazat)

Mérték

Korábban nem volt ilyen? Hát most már van.

Orbán Viktor tusványosi beszéde óta ismét konganak a liberális elefántcsonttoronyok harangjai. Szellemi korlátaikat büszkén zászlajukra tűzve újfent kinyilatkoztatták: minden, ami társadalom és politika, az csakis liberális lehet.

A miniszterelnök immáron 29. alkalommal tartotta meg [előadását](#) a Bálványosi Nyári Szabadegyetemen, amely mindig kiváló lehetőséget biztosít arra, hogy a mindennapi politikai ügyek mellett egy mélyebb, átfogóbb, valóban szabadegyetemi jelleget adjon a beszédnek, melyben a politikai filozófia, azaz a politikai cselekvés mögött álló vezérgondolatok is megjelennek.

Ezek a gondolatok pedig nélkülözhetetlenek egy olyan történelmi időben, amiben nemcsak a magyarság, hanem Európa és tán *en bloc* a keresztény hagyományokon alapuló nyugati civilizáció léte is fenyegetésnek van kitéve.

Orbán Viktor ennek megfelelően pontos diagnózist állított fel a minket körülvevő világról, melyben a liberalizmus és a globalizmus mentén bizonyos erők Európa gyökeres átalakítását tűzték ki célul, átléptetve azt egy kereszténység, nemzetek utáni korszakba. A kontinentst sújtó irányított, tömeges bevándorlás hosszú távú politikai következményei pedig aligha vitathatók: *„hogya így áll fel majd a helyzet, keresztény alapokon választást nyerni Európában többé nem lehet, és a keresztény tradíciót? az? csoportok és hagyomány kiszorul a hatalmi térbe?l, és nélküle fognak dönteni Európa jövőjéről.”*

Ahogy a miniszterelnök fogalmazott, ezért van döntő jelentősége annak, hogy az előttünk álló európai parlamenti választások alkalmával képesek vagyunk-e felmutatni, hogy a liberális demokráciának igenis létezik alternatívája.

Ez pedig nem más, mint a kereszténydemokrácia.

Itt végre elérkeztünk ahhoz a ponthoz, amely minden, magát liberálisnak, haladónak valló egyénben agyérgörcsöt eredményez. Kiváltképp abban az esetben, ha még azt is hozzátesszük: a kereszténydemokrácia nem liberális, ha úgy tetszik, illiberális.

Napjaink liberális – de sok esetben magukat konzervatívnak tartó – politikai gondolkodói, véleményvezérei és politikusai ugyanis egy mesterséges burokból élnek, vallásos jelleggel meggyőződve arról, hogy a demokrácia nem létezhet liberalizmus nélkül. Sőt, semmi sem létezhet liberalizmus nélkül, ami politika és társadalom.

Hogy maga a *mainstream* politikai közgondolkodás miképp is jutott el ezen szellemi beszédkülsőséghez, ahhoz egészen pontosan 1945-ig kell visszaugranunk az időben.

Az addig komoly válságát élő liberális gondolkodás a II. világháborút követő időszakban öltött új testet, melynek következtében – a náciizmus és a fasizmus borzalmaival „kihasználva” – minden korábban ismert fogalmat sikeresen kisajátított, legyen szó például demokráciáról, szabadságról vagy éppen jogállamiságról.

Ennek következtében az addig egymásnak – a szabadság és az egyenlőség szembenállása révén – ellentmondó fogalmak, mint a liberalizmus és a demokrácia nemcsak kibékíthető lett, hanem egymásba is forrt annak dacára, hogy egykoron még a klasszikus liberálisok számítottak a demokrácia egyik legvehemensebb ellenzőinek.

A fogalmak, az ideológiák és a politikai gondolkodás, mint láthatjuk, állandó változásokon mennek keresztül, amely alól az eddigi liberális hegemonia sem lehet kivétel.

Európa valódi szellemi forrása ugyanis nem a liberalizmus, hanem a kereszténység, a görög filozófia és a római jog hármasa. Így bármely politikai rendszerről vagy irányzatról legyen szó, a liberalizmus bizonyos értékek feladása nélkül is könnyedén kiiktatható.

És ez akkor is így van, ha a modern politikatudomány a liberális demokrácia igazoláselméleteként szolgálva legfeljebb két vagy három politikai rendszert képes megkülönböztetni egymástól: liberális demokráciát, diktatúrát és a köztes állapotot (*autoriter rendszer*).

Ezen szellemi bezártságból fakadóan [írhatja le](#) a HVG publicistája, hogy „kereszténydemokrácia mint rendszer nincs”.

De mint írtam: történelmi időket élünk.

Korábban nem volt ilyen? Hát most már van.

Bertha László - www.888.hu

Tisztelt olvasók!

Legyenek olyan kedvesek és támogassák "lájkukkal" a **Flag Polgári Magazin** Twitter oldalát a következő címen: <https://twitter.com/syracuse73>. illetve a Facebook oldalát pedig az alábbi címen: <https://www.facebook.com/flagmagazin>

- Minden "lájk számít, segíti a magazin működését!

Köszönettel és barátsággal!

www.flagmagazin.hu

Ajánló